

LỜI KHUYÊN CỦA BỐ

Thứ sáu ngày 28,

Con yêu quý của bố,

Học quả là khó khăn, gian khổ. Bố muốn con đến trường với lòng hăng say và niềm phấn khởi.

Con hãy nghĩ đến những người thợ, tối tối đến trường sau một ngày lao động vất vả. Cả những người lính vừa ở thao trường về là ngồi vào bàn đọc đọc, viết viết. Con hãy nghĩ đến các em nhỏ bị câm hoặc bị mù mà vẫn thích đi học.

Khi một ngày mới bắt đầu, tất cả trẻ em trên thế giới đều cắp sách tới trường. Những học sinh ấy hối hả bước trên các nẻo đường ở nông thôn, trên đường phố dài của các thị trấn đông đúc, dưới trời nắng gắt hay trong tuyết rơi. Từ những ngôi trường xa xôi trên miền tuyết phủ của nước Nga, cho đến ngôi trường hẻo lánh núp dưới hàng cọ của xứ Ả Rập, hàng triệu, hàng triệu trẻ em cùng đi học.

Con hãy tưởng tượng mà xem, nếu phong trào học tập ấy bị ngừng lại thì nhân loại sẽ bị chìm đắm trong cảnh ngu dốt, trong sự dã man.

Hãy can đảm lên, hỡi người chiến sĩ của đạo quân vĩ đại kia! Sách vở của con là vũ khí, lớp học của con là chiến trường! Hãy coi sự ngu dốt là thù địch. Bố tin rằng con luôn luôn cố gắng và sẽ không bao giờ là người lính hèn nhất trên mặt trận đầy gian khổ ấy.

Edmondo de Amicis
Cuore (Heart)
(Những tâm hồn cao cả)

Đọc hay: đây là một bức thư bố viết cho con, giọng đọc cần thể hiện lời ân cần, khuyên răn của bố. Đoạn cuối bài có nhiều câu cầu khiến, cần đọc với giọng kêu gọi.

Câu hỏi:

1. Theo em, những khó khăn, gian khổ trong học tập là gì?
2. Người bố nêu những gương học tập chăm chỉ ở trong và ngoài nước. Việc nêu gương đó có tác dụng gì?
3. Tại sao nếu “nếu phong trào học tập ấy bị ngừng lại thì nhân loại sẽ bị chìm đắm trong cảnh ngu dốt, trong sự dã man”?
4. Đặt một câu với mỗi từ: đỡ dành, che chở
5. Ở cuối thư, tại sao người bố gọi con là chiến sĩ? Người chiến sĩ đó đánh kẻ địch nào? Dùng vũ khí gì và đánh ở đâu? Suy nghĩ của em về hình ảnh này?

YouTube: [NHỮNG TẤM LÒNG CAO CẢ - PHẦN 1 - YouTube](#)